

سورة الممتحنة مكية وهي ثلاث عشرة آية وفيها ركوعان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به اسم الله رحمان رحيم

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ

يا ای کسان باایمان نکنید اتخاذ دشمنان مرا و دشمنان خود را اولیاء^۱

(۱) اولیاء: پیشوا، تکیه گاه، دوست، مرشد، پیر، آمر.

تُلْقُونَ إِلَيْهِمْ بِالْبُودَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ

میکنید پیش آمد با آنها بدوستی وقتی انکار کردند بر آنچه آمده بشما از حق.

يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُوْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ

میکند خارج رسول و شما را که ایمان آوردید به الله رب شما. اگر

كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي

باشد که شما خارج شدید بجهاد فی سبیل من و بحصول رضایت من

تُسْرُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمُؤَدَّةِ^{صَلَّى} وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا

میکنید سری با آنها دوستی، و ما داریم علم بر آنچه مخفی میدارید و آنچه

أَعْلَنْتُمْ^ط وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ^①

اعلان می کنید. و هر که کند چنین از شما البته گم کرده استقامت سبیل را

إِنْ يَتَّقُواكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ

اگر شوند مظفر بر شما میشوند برای شما دشمن و میکنند دراز بر شما دستهای خود را

وَالسُّنْتَهُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْلَا يُكَفِّرُونَ ۝۲۱ لَنْ نَنْفَعَكُمْ أَرْحَامَكُمْ

و زبانهای خود را به مضرت، و میخواهند که شوید کافر * نکند نفع بشما خویش شما

وَلَا أَوْلَادِكُمْ ۝ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۝ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ ۝ وَاللَّهُ بِمَا

و نه اولاد شما یوم قیامت. میکند فیصله بین شما. و الله بر آنچه

تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝۳ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ

میکنید عمل بصیر است * البته هست برای شما نمونه حسنه در ابراهیم

وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا الْقَوْمِ مِنْهُمْ إِنَّا بُرَاءٌ وَأَمِّنٌكُمْ وَمِمَّا

و کسان همراه او. وقتیکه گفتند بقوم خود ما مبرا هستیم از شما و آنچه

تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ

میکنید عبادت بدون الله. منکریم از شما و آغاز شد بین ما و بین شما

الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا

عداوت و بغض برای ابد تا که بیآید ایمان به الله واحد، الا

قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ

قول ابراهيم پدرش "میخواهم مغفرت برایت و نیستم مالک بتو

مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۖ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنْبَأْنَا وَإِلَيْكَ

از الله کدام شیء." رب ما بر تو توکل میکنیم و به تو میکنیم التجاء و سوی تو

الْبَصِيرُ ۗ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا

است مصیر * رب ما نساژ مارا آزمایشی^۱ برای کسان کافر و مغفرت کن مارا

(۱) که ذلت مارا دیده از حق منکر شوند.

رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ

رب ما. یقیناً توئی عزیز الحکیم * البته هست بشما درآنها

أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن

نمونه حسنه بهرکه هست به آرزوی الله و یوم آخرت. و هرکه

يَتَوَكَّلْ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ

روگرداند، یقیناً الله هست الغنی الحمید * شاید الله که بسازد

بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ

بین شما و بین آنانکه عداوت دارید با آنها دوستی. و الله است قدیر.

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۷﴾ لَا يَنْهَى اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ

و الله است غفور رحیم * نمیکنند نهی شمارا الله از آنانکه نه

يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ

کردند قتال باشما در دین و نه کردند خارج شمارا از دیار شما که

تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٨﴾ إِنَّمَا

نکوئی کنید با آنها، وانصاف کنید مقابل آنها. یقیناً الله است محب مردم با انصاف * یقیناً

يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم

میکند نهی شمارا الله از آنانکه قتال میکنند با شما در دین و اخراج میکنند شمارا

مِّنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ

از دیار شما و ظهیر اند در اخراج شما، که کنید تکیه بر آنها. و هر که

يَتَوَلَّهُمْ فَاُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا

کند تکیه بر آنها باز آنها اند همان مردم ظالم * یا ای کسان باایمان وقتی

جَاءَ كُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَاِمْتَحِنُوهُنَّ ۗ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ بِإِيمَانِنَّج

بیاید بشما مؤمنات مهاجر کنید امتحان آنها را. الله دارد علم بر ایمان آن زنها.

فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ

اگر علم شماست آن زنها مؤمنات اند بازندهید رجعت آن زنها را به کفار.

لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهَا^ط وَاتُّوهُم^ط مِمَّا انْفَقُوا^ط

نه آن زنها اند حلال به آنها و نه آنها اند حلال به آن زنها. و بدهید آنها را آنچه نفقه دادند.

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوا^ط هُنَّ إِذَا أْتَيْتُمُوهُنَّ^ط أَجُورَهُنَّ^ط

و نیست گناه بر شما اگر کنید نکاح آنها را وقتی دادید به آنها اجور آنها را.

وَلَا تُمْسِكُوا^ط بِعَصَمِ الْكُوفَرِ^ط وَاسْأَلُوا^ط مِمَّا انْفَقْتُمْ^ط وَلْيَسْأَلُوا^ط

و نکنید تمسک بعصمت کافران و طلب کنید آنچه نفقه کردید و طلب کنند

مَا أَنْفَقُوا ط ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ ط يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ط وَاللَّهُ عَلِيمٌ

آنچه نفقه کردند. اینست حکم الله. میکند حکم بین شما. و الله است علیم

حَكِيمٌ ۱۰ وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعاقِبْتُمْ

حکیم * و اگر برود از شما چیزی از ازواج شما به کفار باز بدل گرفتید

فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنْفَقُوا ط وَاتَّقُوا اللَّهَ

بدهید بکسانیکه رفته بود ازواج آنها مثل آنچه کردند انفاق. و تقوا کنید بالله

الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ۖ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ

آنکه شما براو ایمان دارید * یا ای نبی وقتی بیاید بتو مؤمنات

يُبَايِعُنَكَ عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقَنَّ وَلَا يَزْنِيَنَّ

کنند بیعت بتو برآنکه نمیکند شریک به الله چیزی و نمیکند سرقت و نمیکند زنا

وَلَا يَقْتُلَنَّ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِيَنَّ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ

و نمیکند قتل اولاد خودرا و نمی آرند بهتانی افترا کرده آنرا بین

أَيْدِيَهُنَّ وَأَرْجُلَهُنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعُهُنَّ

دستهای خود و پا های خود^۱ و نمیکند سرکشی از تو در معروف، بگير بيعت آنها را

وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

و استغفار کن برایشان بالله. یقیناً الله است غفور رحيم * یا ای کسان

أَمَنُوا لَا تَتَّوَلَوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِن

با ایمان نکند تکیه بقومی که غضب کرده الله بر آنها البته مأیوس اند از

(۱) یا خود افترا میکنند راه غلط را یا پیروی میکنند از آن. یا زاییده خود را بدروغ به شوهر خود منصوب میدارند.

الْآخِرَةَ كَمَا يُبِئُ كُفَّارًا مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿٤٤﴾

آخرت طوریکه مائیوس اند کفار از اصحاب قبور^۱*

---

(۱) کسانی که قبرها را خانه ابدی دانسته در تعمیر و تزئین آن زیاد میکوشند.